

[Leonhard Hansen.]

Gang pr. 1. April 1941, gældende for Marts Maaned 1941.

Jeg vil gerne gøre opmærksom paa en Bemærkning i Betænkningen, hvor der staar følgende:

„Saafremt det af Arbejdsfordelingsnævnets i Henhold til den i Ændringsforslag Nr. 25 omhandlede Bestemmelse afgivne Indberetning fremgaar, at Arbejdsfordelingen ikke er gennemført i det ønskede Omfang, erklærer de i Udvalget repræsenterede Partier sig villige til at medvirke til en Ændring af Loven, hvorefter det bliver muligt for Arbejdsfordelingsnævnet at kræve en rimelig Arbejdsfordeling gennemført.“

Der er sikkert ingen, der kan være i Tvivl om Meningen hermed. Den er ikke til at misforstaa. Bemærkningen skal ses i Relation til Nævnets Pligt til Indberetning inden 3 Maaneder. Det vil altsaa sige, at i Virkeligheden maa man forstaa det saaledes, at man med denne Lov prøver Frivillighedsprincippet for at se, om de Udtalelser, der har været fremme om, at man ad Frivillighedens Vej vilde naa længst, nu ogsaa er rigtige. Jeg vil haabe, at de vil vise sig at være rigtige. Hvis ikke, ja, saa vil, som det fremgaar af denne Bemærkning i Betænkningen, Loven komme til Revision, og under hvilken Form den saa næste Gang vil fremkomme, kan sikkert ingen, hverken Organisationerne eller Arbejdsgiverne, være i Tvivl om. Jeg vil derfor gerne sige, at hvis man fortsat ønsker at bevare Frivillighedsprincippet, saa maa Organisationerne, og ikke mindst Arbejdsgiverne, være sig deres Ansvar bevidst.

Jeg anbefaler paa Udvalgets Vegne de stillede Ændringsforslag.

Søren P. Larsen: For mig lød det, som den ærede Ordfører paa et enkelt Omraade gjorde sig skyldig i en Fortalelse, idet han med Henblik paa Ændringen i § 16, Stk. 4, sagde „de pensionerede“. Meningen maatte være de pensionsberettede, saaledes som det staar i Lovforslaget. (Ordføreren [Leonhard Hansen]: Naturligvis!). For at der ingen Misforstaaelse skal være, vil jeg fremhæve, som det ogsaa fremgaar af Lovforslaget, at pensionerede er fritaget for Afgifterne.

Jeg skal afholde mig fra en Gennemgang af Lovforslaget. Den er givet af den ærede Ordfører, og jeg kan paa mit Partis Vegne erklære, at som Lovforslaget er affattet nu, kan vi give vor Støtte til dets Gennemførelse.

Vi har fra vor Side haft den Opfattelse fra først af, at man i overvejende Grad ved en Lovgivning af denne Karakter maa bygge paa Frivillighedens Grund. Disse Synspunkter er nu trængt igennem, saaledes at Lovforslaget i Rigsdagsudvalget har gennemgaaet en betydningsfuld Omkalfatring. Nu kaldes der paa Erhvervslederens og paa Arbejdernes Medvirkning i en stærkere Grad, end dengang man byggede paa et Lovforslag, som havde Tvangsmomenter og næppe kunde kalde paa Samarbejde og Forstaaelse i det Omfang, som jeg tror nu bliver Tilfældet. Det giver ogsaa større Ansvar for de to Grupper, naar de nu skal finde frem til en Udnyttelse af de foreslaaede Lovbestemmelser.

Det er min Opfattelse, at man ikke forgæves kalder paa Ansvar, naar man samtidig viser Tillid til de Parter, som skal arbejde med en Lov paa et vanskeligt Omraade. Det er betydelige Beløb, der gennem de foreslaaede Afgifter tages af Indtægterne. Venstre har været af den Opfattelse, som det har fastholdt under denne Sags Behandling, at de foreslaaede Bestemmelser burde mildnes og ikke skærpes. Det er gennemført. Vi har ligeledes fastholdt det Synspunkt, at vi vilde mindske, ikke øge Antallet af de Personer, der falder ind under denne Afgift. Det er gennemført ved at indføre en ændret Skala og ved de Lempelser, som findes.

Men jeg har alligevel paa Fornemmelsen, at der Landet over er en ikke ringe Ængstelse i mangfoldige Hjem, fordi vi har maattet gaa til en Lovgivning, som berører de mange Tusinde Hjemms Økonomi. Der er mange Forsørgere og Husmødre, som har haft Bekymring nok hidtil med at holde Hjemmene oppe i disse svære Tider, og nu bliver Budgetterne formindsket gennem nye Afgifter, derigennem bliver der mindre at raade over til eget Brug. Naar jeg fremhæver dette, maa jeg dog ogsaa fremhæve, at Kaarene kan være endnu meget trangere i de Hjem, Forslaget tilsigter at hjælpe gennem Vanskeligheder, der er saa truende, at det er selve Hjemmets Eksistens, der staar paa Spil. Derfor maa de Savn, som skal overvindes der, hvor Afgifterne tages, efter vor Opfattelse mildnes ved Tanken om, at der forhaabentlig derigennem tilvejebringes Forhold, saa der kan falde smaa Lysstrejfe ogsaa i de Hjem, hvor Lysene synes slukket; det er Resignation og Forstaaelse, der er paakrævet i trange Tider, derfor kan vi fra vor Side anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.